

Idrott och sport.

Missväxt på Gulavallens träningsplan. Läktaren sjunger på sista versen.

Skall tipsanslaget frysa inne?

Föreningen Visby Idrottsplats u. p. a. hade i går sitt årsmöte under riksdagsman K. F. Söderdahls ordförandeskap. Ars- och revisionsberättelser godkändes av mötet och ansvarsfrihet beviljades.

Av idrottsplatschef ens redogörelse framgår att Gutavallen under tiden 16 april-12 nov. uthyrts 45 gånger för fotboll, 18 gånger för fri idrott, 9 gånger för basarer och 1 gång för övriga ändamål. Hösten 1938 planerades och isåddes träningsplanen men den ihållande torkan brände totalt upp gräsmattan och ett återuppreparande av arbetet har av ekonomiska skäl ej kunnat göras. Planen förete f. n. ett utseende och skick som omöjliggör allt spel på densamma. Östra området har ej varit under arbete beroende på att föreningen saknar motprestation för det tillerkända tipsanslaget. Denna fråga ligger f. n. under behandling i stadsfullmäktige, vilket även är fallet med ordnandet av entre och vändkors, läktare samt planteringsarbeten. En omräkning, gjord av byggnadskontoret, ökade kostnaderna för dessa arbeten med 10,000 kr. till en summa av 43,000 kr. Läktaren är snart fallfärdig och kan ej nybyggnad påräknas finnes ej annat val än att ersätta stora delar av de båda sidogångarna med trapporna samt den nedre plattformen med nytt virke. Detta måste ske fortast möjligt då i det nuvarande skicket en olycka lätt kan uppstå.

I anslutning till berättelsen framhöll ordf. att föreningen erhållit 100 kr. för isådden av träningsplanen. Inkomster och utgifter under 1939 balansera på 3,692:98 kr. med en balans till 1940 på 1,150:75 kr.

Till samtliga poster i styrelsen skedde omval. För gotländsk idrott omvaldes hrr Carl Lindström och Glist, Pettersson, suppl. O. H. Jacobsson; för allmän idrott Eric Ericsson, A. Sandström, suppl. B. Gellborn; för fotboll G. Löfgren, G. Rondahl, suppl. V. Pettersson. Revisorena, hrr G. Nyström och N. Ekström, omvaldes med Sven Nordberg och H. Nygren som suppleanter.

Styrelsen konstituerade sig med hr Söderdahl som ordförande, hr C. Lindström som vice ordf., G. J. G. Pettersson som sekr., Eric Ericsson som kassör och A. Sandström som idrottsplatschef. Av stadsfullmäktige utsedda ledamöter äro hrr K. F. Söderdahl och Ad. Dahlbäck med R. Melin som suppleant.

Många fina namn till Gutes tävlingar.

Även Fredrikshof sänder deltagare.

Till Gutes nationella tävlingar ha nu en del nya anmälningar inkommit och bland dem från fastlandet märkes några goda namn från Fredrikshof, som ämnar ställa upp med O11e Johnsson och Arne Gustafsson på medeldistanserna. Johnsson deltog i Visbyspelen förra året, har senare sprungit 800 på 1,56,8. Gustafsson vann Stockholms propagandatävling på 1,500 m. med tiden 4,03. Thor, Uppsala, har kommit med en medeldistansare Lundell, som gör c:a 4,05, och Gute har vidare underhandlingar med Lennart Andersson, Sundbyberg, som deltog i kula vid förra årets B-landskamp mot Finland och där stötte 14,31.

De elitidrottsmän som förut äro säkrade för tävlingarna äro som bekant Lasse Nilsson, Thor, som om fredag ställer upp i Stadion i ett storlopp på 2,000 m. mot Hägg, Kälame, Arne Andersson och Spånga, vidare Vittinger, känd kastare, och O11e Jonsson, Spånga, känd hoppare, som förut i år hoppat 1,80 här nere.

Så ha vi då de gotländska förmågorna. Gute kommer med hela sitt goda Jöporgarde, där Anders Dahlin är den som skall försvara äran och uppfylla rekordförhoppningarna. På 800 m. ställer Söderström upp och även han väntas göra en god tid. I 18 har varskott om en trupp deltagare på 10 man och från Hemse BK starta Harry Olsson, som hoppade 6,32 på Idrottens Dag, samt Ivar Larsson, som har gjort en del bra resultat i kula.

Gotlandsfotbollen bättre än sill rykte.

Råmaterialet bra — tränare behövs.

En av spelarna i Djurgårdens lag, som nyligen gästade Visby och Slite är IB-journalist till professionen och han har i sin tidning skrivit några synpunkter om utbytet av den senaste resan hit. Om den gotländska fotbollen skriver han bl. a.:

Låt oss genast fastslå att den är betydligt bättre än sitt rykte. Det finns gott om utmärkta råämnen, och säkert skulle en skicklig tränare få ett ganska tacksamt arbetsfält. Dock är det klart att så länge avstånden omöjliggör, ett deltagande i de nationella serierna kan man aldrig nå verklig klass. Det kan inte vara särskilt stimulerande att jämt och samt spela mot samma lag och samma spelare, som man till slut kan både utan och innan. Att få möta nya lag, nya motståndare och få nya impulser, det vore modellen för den gotländska fotbollen. Som det nu är kan det väl knappast bli tal om något framåtskridande, utan det blir nog tyvärr "på stället marsch". Men den tid kommer då inga avstånd finnas — och då ...

Den bästa fotboll vi sett här nere under våra så gott som årligen återkommande besök på Gotland visades av Visby IF, som

nådde 5-5 mot den tröttkörda Djurgårdskomb. Bollen gick som på ett snöre mellan de i Hammarby-färgerna skrudade gotlänningarna — korta, nätta passningar efter marken och ett otal vackra skott, varav 5 resulterade i mål. Och det kunde blivit åtskilligt fler om inte Nisse An' dersson varit som en skottspole både mellan och framför stolparna och rivit åt sig bollen i såväl möjliga som omöjliga lägen.

Bäste spelaren var väns terinner Victor Pettersson, som förenade teknik, snabbhet och skottsäkerhet, men även centern Svärd — lystrande till det för en stockholmare välkända smeknamnet "Lotta" — var en ganska vass och målfarlig herre. De starkaste namnen funnos dock i försvaret, trots att detta måste kapitulera hela 5 gånger. Centerhalven Svante Svensson — från Norrköpings-Kamraterna — kom hyggligt ifrån sin svåra uppgift som speciell bevakare åt Kinna-Gustafsson, högerbacken, Tage Ekström, är varken mer eller mindre än ett stjärnämne, och målvakten Lund förtjänar epitetet "Gotlands skickligaste bollfångare". Nu hör förstås till saken att det är mycket ont om acceptabla burväktare här nere. Överlag arbeta de upprörande otekniskt och ha föga begrepp om hur man ska täcka bollen med kroppen vid klistring, och hur en effektiv utrusning skall företas. Lund får sägas utgöra det där undantaget som bekräftar regeln. Den grabben reagerar kvickt, är djärv och har något av den av oss här ovan efterlysta tekniken.

Detta om Visby IF som enligt gamla gotländska fotbollhabitu&r aldrig gjort en så bra match som denna 5-5-batalj mot Djurgården.

Slite kan ej få samma höga betyg som kollegerna från Visby. Där brast det alltför mycket ifråga om bollbehandling och teknik. Annars fanns det många bra typer, snabba, kraftiga och hårda grabbar, som stodo pall för en törn. Centern Henry Karlsson var nog det bästa ämnet, men även vänsteryttern Bengt Svensson är värd en blomma. Det var en farlig herre, som ställde till med en hel del trassel i djurgårdsförsvaret, vilket dock lyckades hålla nollan och vinna med 4-0.

Gotlands Allehanda

Tisdagen den 9 Juli 1940

N:r 155